

[Alsing Andersen.]

tilbage og have de Udgifter, som følger dermed, vil ved en lille Smule Effertanke, naar han da ikke er ganske forblindet af den fuldkommen urimelige Agitation, kunne indrømme, at der her ikke er Tale om noget som helst Solderi paa Skatteydernes Bekostning.

Det andet Punkt i Forslaget kan vi ogsaa give vor Tilslutning til. Det er jo blevet Mode i den senere Tid, navnlig inden for visse Kredse, at slaa sig til Ridder paa Medlemmer af Rigsdagen. Det er efterhaanden blevet saadan, at visse af disse Kredse, som er interesseret først og fremmest i at skabe Mistillid til det parlamentariske og demokratiske System, søger at skildre Rigsdagen som en Klub, hvor man saa at sige efter Forgødtbefindende sidder og uddeler lønnede Erhverv til hinanden. Der har været brugt meget stærke Udtryk baade ude i Landet og herinde i denne Forbindelse, og derfor hilser vi med Tilfredshed, at der er stillet et Forslag som dette. Hvis ikke dette Forslag var kommet, vilde jeg for mit Vedkommende have været rede til paa anden Maade at faa disse Spørgsmaal belyst. Forholdet er ganske simpelt det, at det er i enhver Henseende urimeligt, at de, der er valgt som Folkets Repræsentanter til at udføre et Hverv i Samfundets Tjeneste, skal lade sig beklikke paa den Maade, som det har været Tilfældet gennem længere Tid ude omkring i Landet fra visse Kredse. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte et Tidsskrift, som har gjort sig det til Speciale. Jeg tror, at de, der gennemgaar dette Tidsskrifts sidste Nummer med en Fortegnelse over visse Kommissioner, Raad og Nævn og andre Udvalg, ved nærmere nøgtern Gennemgang af dette Materiale vil blive i høj Grad skuffet. Der er her nævnt henimod et Par Hundrede Kommissioner, Raad, Nævn og Udvalg, som skulde tjene til Bevis paa, hvilken ejendommelig Trafik der skulde florere herinde i Rigsdagen. Hvis man gennemgaar det, vil det vise sig, at af disse henimod et Par Hundrede Kommissioner, Raad o. s. v., der er nævnt, er der ikke Rigsdagsmænd i mere end henimod ca. 70, og ser man dem yderligere efter, viser det sig, at i de 40 à 45 af disse 70 ydes der overhovedet ikke noget fast Honorar, men der ydes kun Dækning af Udgifter ved Rejser og Ophold, naar der indkaldes til Møder, og i nogle af Kommissionerne af denne Kategori ydes der overhovedet slet ikke noget. Endvidere er det saadan, at selv om der sidder Rigsdagsmænd i disse Kommissioner, jeg her

har nævnt, saa sidder de der i mange Tilfælde slet ikke i deres Egenskab af Rigsdagsmænd, men som Repræsentanter for de Erhvervsorganisationer, inden for hvilke de har deres borgerlige Næringsvej, hvad enten det er den ene eller anden Art af Erhverv paa Landet eller i Byen, og det skulde dog vel ikke være saaledes, at en Rigsdagsmand, der er Formand for en eller anden Erhvervsorganisation, ikke skulde kunne repræsentere dette Erhverv som Tillidsmand i en af Regeringen eller Rigsdagen nedsat Kommission, blot fordi han er Rigsdagsmand. Som sagt, man vil, hvis man gennemgaar dette Materiale, komme til det Resultat, at det er Urimeligheder i meget høj Potens, som den Agitation, vi har været Vidne til, bygger paa. Jeg maa i øvrigt sige, at jeg kan ikke tiltræde den Betragtning, man har fremholdt fra visse Sider, at Rigsdagsmænd ikke skulde kunne vælges til Medlemmer baade af Kommissioner og Nævn, hvor det virkelig drejer sig om dybtgaaende Samfundsspørgsmaal, som enten skal forberedes til Lovgivning, eller med Hensyn til hvilke Foranstaltninger der skal sættes i Værk, efter at Rigsdagen har truffet sin Beslutning. Netop et saadant Arbejde af de med hele Lovgivningsarbejdet kendte Medlemmer kan virkelig i disse Henseender være af Betydning for det hele Samfund.

Uden i øvrigt i Øjeblikket at komme nærmere ind paa de Spørgsmaal, der hænger sammen hermed, vil jeg dog nævne, at jeg synes, det er naturligt, ja, nødvendigt, at der f. Eks. i et Nævn som det dansk-islandske Nævn er Repræsentanter for denne Rigsdag, og at de faar et Vederlag for Arbejdet, kan jeg heller ikke se noget som helst urimeligt i. Jeg ser intet som helst urimeligt i, at Staten sætter Repræsentanter ind i Tilsynsraad og i særlige Udvalg, naar det drejer sig om Samfundsinteresser, bl. a. af økonomisk Art, som Rigsdagen har beskæftiget sig med, og hvor det kun er rimeligt, at Samfundet fører en Kontrol. Det er ikke i Overensstemmelse med sundt Folkestyre at unddrage Rigsdagen fra Indseende med saadanne Virksomheder.

Jeg tror derfor, at man ved at overveje disse Spørgsmaal nærmere, vil komme til det Resultat, at den Agitation, der har været drevet, er fuldkommen urimelig i enhver Henseende, og derfor er vi tilfredse med det foreliggende Forslag. Resultatet af dets Vedtagelse vil efter min Formening bidrage til at sprede en Mængde Misforstaaelser og sætte en Stopper for en usandfærdig Agitation, saa ogsaa af den Grund kan vi kun hilse med Tilfredshed, at vi har